

הנחיות הלכתיות לרחיצה בברינה לצורכי שיקום מיז' בתמוז ועד לתשעה באב¹

שלושת השבועות

א. יש שנגаг להקדם ולהימנע מרחיצה בברינה כבר מיז' בתמוז עד י' באב. השוחה באופן קבוע לצורכי בריאות מותר לו לשחות בדרך כלל ראש חדש אב. ובוואדי ששחיה לצורך שיקומי ואפלו לצורך קל מותרת ואין להחמיר להימנע ממנה.

תשעת הימים

ב. למנาง אשכנז- אין לרוחץ במים את הגוף ואיבריו בתשעת הימים המתחילה מראש חדש אב, אם לא לצורך המותר.

ומנוג עדות המזרח לאסור הרחיצה רק בשבוע שלל בו תשעה באב. ויש מהם שלא נהגו איסור זה אלא במים חמים.

ג. יש שהקלו ברחיצת ילדים קטנים.

ד. רחיצה לצורך רפואי חוליה מותרת כדלהן, אך כשניתן יש לקיימה במים שאינם חמים.

ה. טיפול קבוע [יומי או שבועי] בברינה, הנזכר חלק מההילך השיקומי, יש לו השפעה על מצב בריאותו או כאביו או תנוועתיותו מותר שיעשה גם ביום אחד. זאת גם אם הברינה הזמנית מחומרת.

ו. ספורט טיפול במים הדרושים מעט לבリア החלש או כבד התנוועה וכך - אין להתרו. וכשיש בו צורך ממשי ישאל לחכם הבקי בהלכות אלו.

ז. כנדרשת מקלחת קודם הכניסה לברינה, הרי היא מותרת במים פושרים לצורך נקיון גופו מזיעה או לכלו. ועדיף לרוחץ אחר אבר ולא את כל גופו בבאת אחת.

תשעה באב

ח. טיפול שיקומי במים הדרושים באופן מובהק ויוםומי לחולה, והשפעתו על מכוביו או תנוועתיותו מיידית ומשמעותית, מותר לעשותו אפילו בתשעה באב.

ט. טיפול שנייתן להקדימו או לאחרו ליום אחר אסור, וכך אין לקבוע טיפול שבועי או דו שבועי לתשעה באב. כשלא ניתן לדוחוטו, וקיים בו צורך דוחק- ישאל לרבי הבקי בהלכות אלו.

י. הנזקק לרוחץ במים בתשעה באב, ישאה במים רק כפי הצורך, ויזהר מלהתענג על רחיצתו, וכיון אך ורק לצורכי רפואיינו.

¹ העורות הלכתיות הנזכרות באיגרת זו נכתבו על ידי הרבה צבי פורת עבור צוות בית החולים אל"י.